

Vlaams
Parlement

ingediend op **1870** (2018-2019) – Nr. 1
1 februari 2019 (2018-2019)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met
het samenwerkingsakkoord van 31 december 2018
tussen de Vlaamse Gemeenschap,
het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschap,
de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie,
de Franse Gemeenschapscommissie
en de Duitstalige Gemeenschap
betreffende de financiering van zorg
bij gebruik van zorgvoorzieningen
over de grenzen van de deelstaat

INHOUD

Memorie van toelichting	3
Memorie van toelichting bij het samenwerkingsakkoord	9
Voorontwerp van decreet.....	15
Advies van de Strategische Adviesraad voor het Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid	19
Advies van de Raad van State	23
Ontwerp van decreet.....	33
Bijlage: Tekst van het samenwerkingsakkoord	37

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Situering

Het samenwerkingsakkoord waarvan de instemming in dit ontwerp van decreet werd vastgelegd, heeft betrekking op de residentiële ouderenzorg inclusief dagverzorgingscentra en kortverblijf, de revalidatieziekenhuizen en ambulante revalidatiecentra, de psychiatrische verzorgingstehuizen en de initiatieven voor beschermt wonen die overeenkomstig de bijzondere wet van 6 januari 2014 betreffende de zesde staatshervorming voorheen vergoed werden door de federale overheid via de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Het uitgangspunt van het samenwerkingsakkoord is dat de burger geen hinder mag ondervinden van de zesde staatshervorming en er niet mag op achteruitgaan. Zeker voor bepaalde zeer gespecialiseerde zorg is het noodzakelijk dat hij overal in het land terecht kan en zeker is van terugbetaling van de zorg. Om dit te garanderen is het noodzakelijk dat in een overgangsfase de huidige manier van financieren blijft bestaan als een persoon met een zorgbehoefte een beroep doet op zorg in een andere deelstaat, en dat de wederkerigheid gegarandeerd is.

De betrokken persoon zal in dat geval wel de administratieve procedure van de betrokken deelstaat moeten volgen. Maar hij kan verder een beroep doen op zorg die gefinancierd wordt door de deelstaat die de voorziening of de verstrekker erkent.

Ondertussen wordt een monitoringssysteem uitgebouwd, zodat mogelijke financiële transfers en de omvang ervan zichtbaar worden. In een latere fase kan dan een onderbouwd samenwerkingsakkoord afgesloten worden, waarbij deelstaten in de backoffice de kosten op zich nemen voor zorg van hun burgers die in een andere deelstaat worden opgenomen.

Voor de rechtszekerheid is het ook belangrijk dat gedurende een periode van drie jaar geen enkele partij het samenwerkingsakkoord eenzijdig kan opzeggen. Er wordt wel in een overlegstructuur voorzien die door elk van de partijen ad hoc kan worden bijeengeroepen.

Voor de artikelsgewijze bespreking van het samenwerkingsakkoord wordt verwezen naar de memorie van toelichting bij het samenwerkingsakkoord.

B. Advies van de Strategische Adviesraad voor het Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid (SAR WGG)

De SAR bracht op 27 juli 2018 een spoedadvies uit waarbij, wegens de korte adviestermijn, geen inhoudelijke opmerkingen werden gemaakt maar wel werd gevraagd om bij de opvolging van dit samenwerkingsakkoord door middel van een coördinerend samenwerkingsakkoord betrokken te worden.

C. Advies van de Raad van State

De Raad van State, afdeling Wetgeving, bracht advies uit op 5 oktober 2018 met kenmerk 64.090/VR.

Hieronder wordt aangegeven welk gevolg aan de opmerkingen van de Raad van State werd gegeven.

– Voorontwerp van decreet

Vooreerst merkt de Raad van State in zijn advies op dat artikel 3 van het voorontwerp stelt dat het decreet in werking treedt op “de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt wordt”. Dit stemt niet overeen met wat er in het samenwerkingsakkoord opgenomen is. Er wordt op gewezen dat de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord veronderstelt dat alle partijen er vooraf mee hebben ingestemd, dat de instemmingsakten in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt zijn en dat ze in werking zijn getreden (randnummer 3).

In het advies 64.089/VR van de Raad van State d.d. 26 september 2018 met betrekking tot het ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van [...] tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschapscommissie, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de mobiliteitshulpmiddelen, merkt de Raad van State op dat het samenwerkingsakkoord enkel op 1 januari 2019 in werking kan treden als alle partijen tegen dan met het akkoord hebben ingestemd, dat de instemmingsnormen in het Belgisch Staatsblad zijn bekendgemaakt en dat ze in werking zijn getreden.

Om die reden worden ook in artikel 11 van het voorliggende samenwerkingsakkoord en in artikel 3 van dit ontwerp van decreet, de woorden “treedt in werking op” vervangen door de woorden “heeft uitwerking met ingang van”. Als het samenwerkingsakkoord na 1 januari 2019 pas in werking treedt, dan zal het een retroactieve werking hebben tot en met 1 januari 2019. De retroactieve werking is in dit geval toegestaan aangezien zij een wettig doel nastreeft en er een redelijk evenredigheidsverband is tussen dat doel en het middel van de retroactiviteit.

– Overeenstemming met het EU-recht

In het advies van de Raad van State worden ook enkele opmerkingen gemaakt bij artikel 5 van onderhavig samenwerkingsakkoord met betrekking tot de overeenstemming met het EU-recht (EU: Europese Unie).

1. Artikel 5, §1, van het samenwerkingsakkoord bepaalt dat het domicilieadres van de aanvrager gehanteerd wordt om te bepalen welke deelentiteit bevoegd is voor de financiering van de zorg. De Raad van State merkt op dat het ontwerp opgesteld is met het uitgangspunt dat de verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels van toepassing is op de zorg waarop het samenwerkingsakkoord betrekking heeft. Het gevolg daarvan is dat als op grond van de aanwijzingsregels van verordening 883/2004 het socialezekerheidsstelsel van een andere lidstaat van de Europese Unie of de Europese Economische Ruimte (EER) van toepassing is, geen enkele regeling van een deelentiteit van toepassing is, ook al heeft een persoon zijn woonplaats in een van de deelentiteiten (randnummer 4.1).

De Raad van State stelt in zijn advies dat de aanknopingsfactoren in het samenwerkingsakkoord dienen om de bevoegde deelentiteiten aan te duiden en niet om concreet de rechten van de betrokken personen aan te duiden. De deelentiteiten in kwestie zullen er daarom over waken dat de eigen regeling inzake de financiering van zorg geen rechten toekent wanneer overeenkomstig verordening 883/2004, de regeling (of het socialezekerheidsstelsel) van een andere lidstaat van toepassing is. Als gevolg hoeft het samenwerkingsakkoord hieromtrent niet aangepast te worden.

2. Artikel 5, §2, van het samenwerkingsakkoord vormt een afwijking op artikel 5, §1. Het artikel bepaalt dat de exploitatiezetel van de werkgever van de aanvrager gehanteerd wordt om te bepalen welke deelentiteit instaat voor de financiering van de zorg, wanneer de aanvrager zijn woonplaats heeft in een andere lidstaat van de Europese Unie of in een andere staat die partij is bij de Europese Economische Ruimte of in Zwitserland. Deze paragraaf geldt echter enkel voor personen die wonen in een andere lidstaat van de Europese Unie of in een andere staat die partij is bij de Europese Economische Ruimte of in Zwitserland, en niet voor personen die hun woonplaats in België hebben, die hebben gebruikgemaakt van hun recht op vrij verkeer van werknemers, zoals gewaarborgd door het EU-recht, en waarvan de woonplaats zich bevindt in een andere deelentiteit dan deze waarin zij worden tewerkgesteld. Voor die personen wordt het woonplaatscriterium, vermeld in artikel 5, §1, gehanteerd.

De Raad van State wijst erop dat de aanknopingsfactoren bepaald in artikel 5, §1 en §2, van het samenwerkingsakkoord grote gelijkenissen vertonen met criteria die inzake de gezinsbijslagen zijn vastgelegd in het samenwerkingsakkoord van 6 september 2017. De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft ten aanzien van dat samenwerkingsakkoord opgemerkt dat de toepassing van de "zorgverzekering-beginselen" betekent dat de gezinsbijslageregeling ook van toepassing moet worden gemaakt op elke persoon die in een ander taalgebied woont, en die gebruikgemaakt heeft van zijn recht op vrij verkeer van werknemers, zoals gewaarborgd door het EU-recht, en voor wie, wegens tewerkstelling in het eigen taalgebied, op grond van de aanwijzingsregels van verordening 883/2004 het socialezekerheidsstelsel van België van toepassing is. Hij stelt eveneens dat hetzelfde mutatis mutandis geldt voor de zorg (randnummer 4.2).

Advies 62.943/VR van de Raad van State van 28 juni 2018 over het voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de aanknopingsfactoren, het beheer van de lasten van het verleden, de gegevensuitwisseling inzake de gezinsbijslagen en de praktische regels betreffende de bevoegdheidsoverdracht tussen de kinderbijslagfondsen stelt dat niet uit te sluiten is dat het Hof van Justitie en/of het Grondwettelijk Hof tot de conclusie zouden komen dat het stelsel van de gezinsbijslagen onderscheiden moet worden van het geval van de zorgverzekering. Het Hof zou met name kunnen vaststellen dat de gezinsbijslagen, ook gelet op de waarborg van artikel 23 van de Grondwet, in alle deelgebieden worden toegekend (zij het niet noodzakelijkerwijze op dezelfde wijze), zodat niet daadwerkelijk sprake kan zijn van een minder gunstige behandeling of van het verlies van socialezekerheidsvoordelen, wanneer een persoon onder een van de vier mogelijke gezinsbijslagsstelsels ressorteert.

Net als de gezinsbijslag moet de regelgeving met betrekking tot de zorg onderscheiden worden van de regelgeving met betrekking tot de zorgverzekering in die zin dat er voor de zorg in vier gelijkwaardige systemen zal worden voorzien. Wanneer het woonplaatscriterium gehanteerd wordt, zal dat dus geen belemmering vormen voor het recht op vrij verkeer, zoals gewaarborgd door het EU-recht, aangezien de vermelde bijzondere categorie van personen op vlak van zorg niet benadeeld worden ten opzichte van personen die in dezelfde deelentiteit werken, maar daar eveneens hun woonplaats hebben.

Bovenstaande toelichting werd ook opgenomen in de memorie van toelichting bij het samenwerkingsakkoord.

– Inwerkingtreding en overgangsfase voor regeling in artikel 5

Het voorliggende samenwerkingsakkoord voorziet in een “overgangsfase” van drie jaar, die één keer kan worden vernieuwd voor een periode van drie jaar conform artikel 7. De regeling waarin is voorzien in artikel 5, §1, zal dus pas na die overgangperiode van toepassing zijn. Voor de inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zou ze evenwel pas in werking treden wanneer een samenwerkingsakkoord is gesloten tussen de bevoegde overheden van dat gewest conform artikel 5, §3.

De Raad van State stelt dat artikel 5, §1, van het voorliggende samenwerkingsakkoord pas van toepassing kan zijn wanneer het samenwerkingsakkoord tussen de bevoegde overheden van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, vermeld in paragraaf 3 van hetzelfde artikel, van kracht is. Als artikel 5, §1, eerder van toepassing zou zijn, zou dat volgens de Raad van State juridische leemtes en eventuele discriminatie van de inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest tot gevolg kunnen hebben (randnummer 5).

Hetzelfde geldt ons inziens voor artikel 5, §2. Om die reden is er in het artikel dat de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord bepaalt, toegevoegd dat artikel 5, §1 en §2, in werking treedt op een in een uitvoeringsakkoord, vermeld in artikel 92bis, §1, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, te bepalen datum. Dat uitvoeringsakkoord zal artikel 5, §1 en §2, van het voorliggend samenwerkingsakkoord gelijktijdig in werking doen treden met het samenwerkingsakkoord, vermeld in artikel 5, §3.

De Raad van State merkt eveneens op dat in de Nederlandse en Duitse tekst van artikel 5, §3, sprake is van een uitvoerend samenwerkingsakkoord. Het artikel bepaalt dat voor de inwoners van het tweetalig gebied Brussel Hoofdstad de principes verder moeten worden geconcretiseerd aangezien meerdere overheden bevoegd zijn in Brussel. Dit geldt onder meer ten aanzien van zorg in voorzieningen erkend door de Franse Gemeenschap, maar eveneens in de door de Vlaamse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Commission Communautaire Française (COCOF) erkende voorzieningen.

De belangrijkste aspecten van de betreffende materie moeten echter in een samenwerkingsakkoord worden geregeld waarmee de betrokken wetgevers moeten instemmen (randnummer 5). Dit ging echter om een materiële vergissing en het woord “uitvoerend” is om die reden dan ook geschrapt.

– Herziening

Artikel 7, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord voorziet in een mogelijkheid om het samenwerkingsakkoord te herzien. De Raad van State merkt hierover op dat aangezien artikel 7 de mogelijkheid bevat om heel het samenwerkingsakkoord te herzien, de herzieningsregeling opgenomen moet worden in een specifieke bepaling van het akkoord, in een hoofdstuk met als opschrift "Regels voor een herziening" (randnummer 6.2). Om die reden is er een nieuw hoofdstuk 5 met de voorgestelde titel ingevoegd. Dat hoofdstuk bestaat uit één artikel, namelijk artikel 10, dat de herzieningsregeling van het samenwerkingsakkoord bevat.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

MEMORIE VAN TOELICHTING BIJ HET SAMENWERKINGSAKKOORD

MEMORIE VAN TOELICHTING BIJ HET SAMENWERKINGSAKKOORD**A. Algemene toelichting**

Met de Zesde Staatshervorming werden heel wat bevoegdheden van het federale beleidsniveau overgeheveld naar de gewesten en de gemeenschappen. Dit heeft ertoe geleid dat bestaande regelgeving werd herschreven of dat nieuwe regelgeving werd uitgewerkt. Om te vermijden dat hierdoor lacunes ontstaan of dat ongewenste effecten gegenereerd worden, sluiten de betrokken gewesten en gemeenschappen samenwerkingsakkoorden af.

Dit samenwerkingsakkoord heeft betrekking op de residentiële ouderenzorg inclusief dagverzorgingscentra en kortverblijf, de revalidatieziekenhuizen en ambulante revalidatiecentra, de psychiatrische verzorgingstehuizen en de initiatieven voor beschut wonen die overeenkomstig de Bijzondere Wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming voorheen vergoed werden door de federale overheid via de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Het uitgangspunt van het samenwerkingsakkoord is dat de burger geen hinder mag ondervinden van de Zesde Staatshervorming en er niet mag op achteruitgaan. Zeker voor bepaalde zeer gespecialiseerde zorg is het noodzakelijk dat hij overal in het land terecht kan en zeker is van vergoeding van de zorg. Om dit te garanderen is het noodzakelijk, dat in een overgangsfase de huidige manier van financiering blijft bestaan als een persoon met een zorgbehoefte een beroep doet op zorg in een andere deeltentiteit en dat de wederkerigheid gegarandeerd is.

De betrokken persoon zal in dat geval wel de administratieve procedure van de betrokken deeltentiteit moeten volgen. Maar hij kan verder een beroep doen op zorg, die gefinancierd wordt door de deeltentiteit die de voorziening of de verstrekker erkent.

Ondertussen wordt een monitoringssysteem uitgebouwd, zodat mogelijke financiële transfers en de omvang ervan zichtbaar worden. In een latere fase kan dan een onderbouwd samenwerkingsakkoord afgesloten worden, waarbij deeltentiteiten in de back office de kosten op zich nemen voor de kosten voor zorg van hun burgers die in een andere deeltentiteit worden opgenomen.

Belangrijk is ook dat een mechanisme wordt ingebouwd, waarbij de herziening van het huidige samenwerkingsakkoord mogelijk is. Hiertoe wordt ingeschreven dat het samenwerkingsakkoord kan gewijzigd worden met een samenwerkingsprotocol. Daar is uiteraard wel consensus bij alle betrokken partijen voor vereist. Voor de rechtszekerheid is het ook belangrijk dat gedurende een periode van 3 jaar geen enkele partij het samenwerkingsakkoord eenzijdig kan opzeggen. Er wordt wel een overlegstructuur voorzien die door elk van de partijen ad hoc kan worden bijeengeroepen.

Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1. Dit artikel bevat een opsomming van definities die verder gebruikt worden in het ontwerp van samenwerkingsakkoord.

Art. 2. In dit artikel wordt het toepassingsgebied van het samenwerkingsakkoord vastgelegd. De verschillende sectoren die erdoor gevat worden, worden exhaustief opgesomd. De revalidatiecentra, vermeld in punt 2°, worden voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en de Franse Gemeenschap beschouwd als zowel ambulante revalidatiecentra als functionele revalidatiecentra.

Art. 3. Dit artikel bepaalt dat dit samenwerkingsakkoord van toepassing is op iedere inwoner van België en op elke persoon die rechten opent op basis van de Europese en internationale regelgeving.

Art. 4. Dit artikel legt de basisprincipes van dit samenwerkingsakkoord vast:

- continuïteit in de dienstverlening;
- rechtszekerheid.

Art. 5. De woonplaats van een inwoner van België zal – na afloop van een overgangsfase die beschreven wordt in artikel 6 en vanaf de inwerkingtreding van het uitvoeringakkoord vermeld in artikel 11 – bepalen welke deelentiteit zal instaan voor de financiering van de verstrekte zorg, ongeacht de plaats waar de zorg wordt verstrekt. Voor wie rechten opent op basis van de Europese en internationale regelgeving en zijn of haar woonplaats heeft in een andere lidstaat van de Europese Unie of van een andere staat die partij is bij de Europese Economische Ruimte of in Zwitserland is het criterium de exploitatiezetel van de werkgever van de persoon. Voor personen die gepensioneerd zijn en recht hebben op een Belgisch pensioen en wonen in een andere Lidstaat, is het de exploitatiezetel van de werkgever van de aanvrager waar hij werkte voor zijn pensioen.

Voor personen die hun woonplaats in België hebben, die gebruik hebben gemaakt van hun recht op vrij verkeer van werknemers, zoals gewaarborgd door het EU-recht, en waarvan de woonplaats zich bevindt in een andere deelentiteit dan deze waarin zij worden tewerkgesteld, bepaalt de woonplaats welke deelentiteit zal instaan voor de financiering van de verstrekte zorg, ongeacht de plaats waar de zorg wordt verstrekt. De Raad van State stelde in zijn advies dat er rekening gehouden moet worden met de bijzondere situatie van die personen in het licht van verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 „betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels“.

De Raad van State haalde in een advies van 28 juni 2018 met betrekking tot het voorontwerp van decreet houdende de instemming met het samenwerkingsakkoord van 6 september 2017 in kader van de gezinsbijslag echter het volgende aan:

“Het Hof zou met name kunnen vaststellen dat de gezinsbijslagen, ook gelet op de waarborg van artikel 23 van de Grondwet, in alle deelgebieden worden toegekend (zij het niet noodzakelijkerwijze op dezelfde wijze), zodat niet daadwerkelijk sprake kan zijn van een minder gunstige behandeling of van het verlies van socialezekerheidsvoordelen, wanneer een persoon onder een van de vier mogelijke gezinsbijslagsstelsels ressorteert.”¹

Aangezien de systemen met betrekking tot de financiering van zorg bij gebruik van zorgvoorzieningen van de verschillende deelentiteiten als evenwaardig beschouwd worden, wordt er geacht dat men niet kan spreken van een minder gunstige behandeling of van het verlies van socialezekerheidsvoordelen wanneer het criterium van woonplaats gehanteerd wordt voor personen die hun woonplaats in België hebben, die gebruik hebben gemaakt van hun recht op vrij verkeer van werknemers, zoals gewaarborgd door het EU-recht, en waarvan de woonplaats zich bevindt in een andere deelentiteit dan deze waarin zij worden tewerkgesteld. Op dat vlak verschilt de regelgeving met betrekking tot de zorg van de zorgverzekering, waarbij

¹ adv.RvS 62.943/VR van 28 juni 2018 over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap „houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de aanknopingsfactoren, het beheer van de lasten van het verleden, de gegevensuitwisseling inzake de gezinsbijslagen en de praktische regels betreffende de bevoegdheidsoverdracht tussen de kinderbijslagfondsen“, opmerking 7.2.1.

het Hof van Justitie en het Grondwettelijk Hof vaststelden dat er sprake was van een inbreuk op het Europees recht aangezien deze personen geen gebruik konden maken van de zorgverzekering. Een dergelijke zorgverzekering werd namelijk enkel in Vlaanderen aangeboden en er waren in de andere deelentiteiten van België geen gelijkwaardige systemen voorzien, wat wel zo is voor zorg.

Voor inwoners van het tweetalig gebied Brussel Hoofdstad en voor voorzieningen erkend door de Franse Gemeenschap zal een samenwerkingsakkoord de principes van dit artikel verder concretiseren, aangezien in beide gevallen meerdere overheden bevoegd zijn in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Art. 6. Om te vermijden dat de continuïteit in de dienstverlening en de rechtszekerheid in het gedrang komen, wordt een overgangsfase ingesteld. In deze overgangsfase wordt afgeweken van het principe dat de woonplaats van een inwoner van België of de exploitatiezetel van de werkgever voor personen die niet in België wonen, bepaalt welke deelentiteit instaat voor de financiering van de verstrekte zorg. Het is integendeel de deelentiteit die de voorziening waar een inwoner van België verblijft, erkent, die instaat voor de financiering.

Zo zullen bijvoorbeeld de kosten voor zorg van een inwoner van Wallonië die zorg ontvangt van een voorziening uit Brussel ten laste zijn van de erkennende overheid in Brussel. De tegemoetkoming voor de verleende zorg wordt in een derde betalingsregeling aan de betrokken voorziening betaald.

Om in aanmerking te komen voor een tegemoetkoming zullen wel de procedureregels van de betrokken deelentiteit moeten gevolgd worden.

In het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad kunnen de inwoners van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad in de overgangperiode gebruik maken van alle voorzieningen, onafhankelijk van de erkennende overheid, waarbij de kosten voor deze zorg ten laste van deze erkennende overheid komen.

Art. 7. De overgangsregeling is beperkt in de tijd en kan één keer stilzwijgend verlengd worden. Op basis van dit samenwerkingsakkoord kan de overgangsfase maximaal zes jaar duren. Daarna wordt het principe toegepast dat de woonplaats of de exploitatiezetel van de werkgever van de persoon, vermeld in artikel 5 §2, bepalend is voor de financiering van de zorg.

Art. 8. In de overgangsfase wordt de toekomstige wijze van financieren van deelentiteit overschrijdende zorg voorbereid. Daartoe wordt een monitoringssysteem opgezet, dat de financieringsstromen vanuit de verschillende deelentiteiten monitort.

Art. 9. Verdere praktische afspraken worden vastgelegd in een uitvoeringsakkoord.

Art. 10. Een eenzijdige opzegging van het akkoord kan niet. Er is consensus nodig om het samenwerkingsakkoord op te zeggen of aan te passen.

Art. 11. Dit artikel bepaalt wanneer het samenwerkingsakkoord in werking treedt. Artikel 5, §§1 en 2, kunnen pas in werking treden wanneer het samenwerkingsakkoord, vermeld in artikel 5, §3, in werking getreden is. Om die reden wordt er een uitvoeringsakkoord opgesteld dat de datum van de inwerkingtreding van artikel 5, §§1 en 2, zal bepalen.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

VOORONTWERP VAN DECREET

Voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van ... tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de financiering van zorg bij gebruik van zorgvoorzieningen over de grenzen van de deelstaat

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt verleend met het samenwerkingsakkoord van ... tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de financiering van zorg bij gebruik van zorgvoorzieningen over de grenzen van de deelstaat.

Art. 3. Dit decreet treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt wordt.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD
VOOR HET WELZIJS-, GEZONDHEIDS- EN GEZINSBELEID

De heer Jo VANDEURZEN
Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
Ellipsgebouw
Koning Albert II-laan 35 bus 90
1030 BRUSSEL

contactpersoon
Gunter Naets
gnaets@serv.be

ons kenmerk
SARWGG_20180727_SWA_zorg grenzen deelstaat_ADVDEF

Brussel
27 juli 2018

Advies over het Voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van ... tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de financiering van zorg bij gebruik van zorgvoorzieningen over de grenzen van de deelstaat

Geachte heer minister

U vroeg de SAR WGG om spoedadvies over het Voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van ... tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de financiering van zorg bij gebruik van zorgvoorzieningen over de grenzen van de deelstaat.

De SAR WGG bezorgt u voorliggend advies dat op 27 juli 2018 in consensus door de raad werd goedgekeurd.

Het is belangrijk dat personen met een zorg- en ondersteuningsbehoefte geen nadeel ondervinden van de uitvoering van de zesde staatshervorming en op eenvoudige wijze hun zorg en ondersteuning kunnen blijven krijgen. Het is goed dat de deelstaten met dit samenwerkingsakkoord met betrekking tot de residentiële ouderenzorg (inclusief dagverzorgingscentra en kortverblijf), de revalidatieziekenhuizen en ambulante revalidatiecentra, de psychiatrische verzorgingstehuizen en de initiatieven voor beschermt wonen aan deze verzuchtingen trachten tegemoet te komen. Dit samenwerkingsakkoord moet opvolging krijgen door een coördinerend samenwerkingsakkoord waarin de financiële afrekening tussen de verschillende deelentiteiten wordt geregeld. Daarvoor moeten eerst de financiële stromen in kaart gebracht worden die de deelentiteit overschrijdende zorg met zich meebrengt.

De raad maakt – onder andere omwille van de korte adviestermijn – geen inhoudelijke opmerkingen bij dit samenwerkingsakkoord. De raad vraagt wel om bij de opvolging van dit samenwerkingsakkoord door een coördinerend samenwerkingsakkoord betrokken te worden.

Met vriendelijke groet

Jan De Maeseneer
voorzitter

Gunter Naets
Secretaris

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 64.090/VR
van 5 oktober 2018

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap
‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de
Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Franse
Gemeenschap, de Gemeenschappelijke
Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap
betreffende de financiering van zorg bij gebruik van
zorgvoorzieningen over de grenzen van de deelstaat’

Op 25 juli 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen^(*), en van rechtswege verlengd tot 25 september 2018,^(**) een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de financiering van zorg bij gebruik van zorgvoorzieningen over de grenzen van de deelstaat’.

Het voorontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 25 september 2018. De verenigde kamers waren samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, voorzitter, Martine BAGUET, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE, Bernard BLERO, Wanda VOGEL en Koen MUYLLE, staatsraden, en Greet VERBERCKMOES en Charles-Henri VAN HOVE, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Xavier DELGRANGE en Brecht STEEN, eerste auditeurs-afdelingshoofden.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 5 oktober 2018.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85bis.

^(**) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap strekt ertoe instemming te verlenen met het samenwerkingsakkoord van 24 juli 2018 tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap ‘betreffende de financiering van zorg bij gebruik van zorgvoorzieningen over de grenzen van de deelstaat’.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

Artikel 3

3. Het samenwerkingsakkoord waaraan instemming wordt verleend, moet krachtens artikel 10 ervan in werking treden op 1 januari 2019. Artikel 3 van het voorontwerp stelt dat het decreet in werking treedt op “de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt wordt”.

Er wordt op gewezen dat de inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord veronderstelt dat alle partijen er vooraf mee hebben ingestemd, dat de instemmingsakten in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt zijn en dat ze in werking zijn getreden.

ONDERZOEK VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORD

Artikel 5

4.1. In het samenwerkingsakkoord wordt voorzien in een aantal aanknopingsfactoren aan de hand waarvan wordt bepaald welke deelentiteit bevoegd is voor de financiering van de zorg. In beginsel bepaalt de woonplaats van de persoon met zorgbehoefte welke deelentiteit bevoegd is voor de tegemoetkoming (artikel 5, § 1, van het samenwerkingsakkoord).

De stellers van het ontwerp gaan er kennelijk van uit dat verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 ‘betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels’ (hierna: verordening 883/2004) van toepassing is op de zorg waarop het samenwerkingsakkoord betrekking heeft. Dat heeft tot gevolg dat, indien op grond van de aanwijzingsregels van verordening 883/2004 het socialezekerheidsstelsel van een

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

andere lidstaat van de Europese Unie (hierna: EU) of de Europese Economische Ruimte (hierna: EER) van toepassing is, geen enkele regeling van een deeltentiteit toepassing kan vinden,² ook al heeft een persoon zijn woonplaats in een van de deeltentiteiten.

De in het samenwerkingsakkoord geformuleerde aanknopingsfactoren geven als dusdanig weliswaar niet uitdrukkelijk aan dat de deeltentiteiten in bepaalde gevallen niet instaan voor de zorgbehoeften ten aanzien van personen op hun grondgebied waarop, op grond van de aanwijzingsregels van verordening 883/2004, enkel het socialezekerheidsstelsel van een andere lidstaat van de EU of de EER van toepassing is. De aanknopingsfactoren dienen evenwel om de bevoegde deeltentiteit aan te duiden, niet om concreet de rechten van de betrokken personen aan te duiden. Het staat aan de deeltentiteiten in kwestie ervoor te zorgen dat hun eigen regeling inzake zorg geen rechten toekent wanneer overeenkomstig verordening 883/2004, de regeling (of het socialezekerheidsstelsel) van een andere lidstaat van toepassing is.³

4.2. In artikel 5, § 2, van het samenwerkingsakkoord wordt bepaald dat, in afwijking van het woonplaatscriterium waarin de eerste paragraaf van die bepaling voorziet, de exploitatiezettel van de werkgever bepaalt welke deelstaatentiteit bevoegd is ten aanzien van “personen die hun woonplaats hebben in een andere lidstaat van de Europese Unie of van een andere staat die partij is bij de Europese Economische Ruimte of in Zwitserland”.

De vraag rijst evenwel of die bepaling voldoende rekening houdt met de bijzondere situatie van personen die hun woonplaats in België hebben, die gebruik hebben gemaakt van hun recht op vrij verkeer van werknemers, zoals gewaarborgd door het EU-recht, en

² Zie adv.RvS 62.331/1 van 11 december 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 18 mei 2018 ‘houdende de Vlaamse sociale bescherming’, opmerking 13, *Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1474/1. Zie ook de toelichting bij het voorstel dat heeft geleid tot de bijzondere wet van 6 januari 2014 ‘met betrekking tot de Zesde Staatshervorming’: “Het aanknopingscriterium aan het grondgebied van een Staat dat het resultaat is van internationale verplichtingen zal zich dus opdringen als een aanknopingscriterium aan de ene of de andere gemeenschap of aan de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in de door deze internationale verplichtingen voorziene gevallen.”, *Parl.St.* Senaat 2012-13, nr. 5-2232/1, 71.

³ Zie: adv.RvS 62.943/VR van 28 juni 2018 over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de aanknopingsfactoren, het beheer van de lasten van het verleden, de gegevensuitwisseling inzake de gezinsbijslagen en de praktische regels betreffende de bevoegdheidsoverdracht tussen de kinderbijslagfondsen’, opmerking 7.1; adv.RvS 63.236/1 van 4 juli 2018 over een voorontwerp van decreet van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Billigung des Zusammenarbeitsabkommens zwischen der Flämischen Gemeinschaft, der Wallonischen Region, der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission und der Deutschsprachigen Gemeinschaft bezüglich der Angliederungsfaktoren zur Zuständigkeitsaufteilung, der Verwaltung der Altlasten, des Datenaustausches im Bereich der Familienleistungen und der Modalitäten der Zuständigkeitsübertragung zwischen Kindergeldkassen’, opmerking 7.1; adv.RvS 63.500/2 van 11 juli 2018 over een voorontwerp van decreet van het Waalse Gewest ‘portant assentiment à l’Accord de coopération du 6 septembre 2017 entre la Communauté flamande, la Région wallonne, la Commission communautaire commune et la Communauté germanophone portant sur les facteurs de rattachement, la gestion des charges du passé, l’échange des données en matière de prestations familiales et les modalités concernant le transfert de compétence entre caisses d’allocations familiales’, opmerking 8.1; adv.RvS 64.089/VR 26 september 2018 over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschapscommissie, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de mobiliteitshulpmiddelen’, opmerking 6.1.

waarvan de woonplaats zich bevindt in een andere deelentiteit dan deze waarin zij worden tewerkgesteld.⁴

In dat verband kan erop worden gewezen dat de aanknopingsfactoren bepaald in artikel 5, §§ 1 en 2, van het samenwerkingsakkoord grote gelijkenissen vertonen met criteria die inzake de gezinsbijslagen zijn vastgelegd in het samenwerkingsakkoord van 6 september 2017.⁵ De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft ten aanzien van dat samenwerkingsakkoord opgemerkt dat de toepassing van de “zorgverzekering-beginselen” betekent dat de gezinsbijslageregeling ook van toepassing moet worden gemaakt op elke persoon die in een ander taalgebied woont, en die gebruikgemaakt heeft van zijn recht op vrij verkeer van werknemers, zoals gewaarborgd door het EU-recht, en voor wie, wegens tewerkstelling in het eigen taalgebied, op grond van de aanwijzingsregels van verordening 883/2004 het socialezekerheidsstelsel van België van toepassing is.⁶ Hetzelfde geldt *mutatis mutandis* voor de zorg.

Daaruit vloeit voort dat, voor zover de “zorgverzekering-beginselen” van toepassing zijn op de zorg,⁷ er bij het bepalen van de aanknopingsfactoren in artikel 5 van het samenwerkingsakkoord ook rekening moet worden gehouden met de bijzondere situatie van personen die gebruik hebben gemaakt van het vrij verkeer van personen, die hun woonplaats hebben in een deelentiteit (in plaats van in een andere lidstaat van de EU of in een andere staat die partij is bij de EER of in Zwitserland), maar werkzaam zijn in een andere deelentiteit.

5. Het voorliggende samenwerkingsakkoord voorziet in een “overgangsfase” van drie jaar, die één keer kan worden vernieuwd voor een periode van drie jaar (artikel 7). De regeling waarin is voorzien in artikel 5, § 1, zal dus pas na die overgangsperiode van toepassing zijn. Voor de inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zou ze evenwel pas in werking treden wanneer een samenwerkingsakkoord is gesloten tussen de bevoegde overheden van dat gewest (artikel 5, § 3).

Om juridische leemtes en een eventuele discriminatie van de inwoners van dat gewest te voorkomen, moet bepaald worden dat de definitieve regeling waarin artikel 5, § 1,

⁴ Zie ook reeds adv.RvS 62.331/1 van 11 december 2017, opmerking 13.

⁵ Samenwerkingsakkoord van 6 september 2017 tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap ‘betreffende de aanknopingsfactoren, het beheer van de lasten van het verleden, de gegevensuitwisseling inzake de gezinsbijslagen en de praktische regels betreffende de bevoegdheidsoverdracht tussen de kinderbijslagfondsen’.

⁶ Adv.RvS 62.943/VR van 28 juni 2018, opmerking 7.2.1; adv.RvS 63.236/1 van 4 juli 2018, opmerking 7.2.1; adv.RvS 63.500/2, opmerking 8.2.1. Zie eerder al adv.RvS 62.149/1 van 8 december 2018 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 23 april 2018 ‘über die Familienleistungen’, opmerking 9.3.3, *Parl.St.* Parl.D.Gem. 2017-18, nr. 222/1; adv.RvS 62.258/1 van 8 december 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 27 april 2018 ‘tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid’, opmerking 11.3.3, *Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1450/1.

⁷ Zie, wat de gezinsbijslagen betreft, het voorbehoud in de aangehaalde adviezen: adv.RvS 62.149/1 van 8 december 2017, opmerking 9.3.2; adv.RvS 62.258/1 van 8 december 2017, opmerking 11.3.2; adv.RvS 62.943/VR van 28 juni 2018, opmerking 7.2.1; adv.RvS 63.236/1 van 4 juli 2018, opmerking 7.2.1; adv.RvS 63.500/2, opmerking 8.2.1. Zie ook adv.RvS 62.338/2 van 17 december 2017 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 8 februari 2018 ‘relatif à la gestion et au paiement des prestations familiales’, opmerking 6, *Parl.St.* W.Parl. 2017-18, nr. 989/1.

voorziet, pas van toepassing is wanneer het samenwerkingsakkoord bedoeld in paragraaf 3 van kracht is.

Bovendien staat in de Nederlandse en de Duitse tekst van artikel 5, § 3, dat het samenwerkingsakkoord waarvan daarin sprake is, een uitvoerend samenwerkingsakkoord is (“ausführenden Zusammenarbeitsabkommen”). Dat is ondenkbaar. De belangrijkste aspecten van de betreffende materie moeten in een samenwerkingsakkoord worden geregeld waarmee de betrokken wetgevers moeten instemmen (zoals blijkt uit de Franse tekst van de voorliggende regeling), terwijl de minder belangrijke of louter technische aspecten eventueel geregeld kunnen worden in daaropvolgende uitvoerende samenwerkingsakkoorden.

Artikel 7

6.1. Artikel 7 van het samenwerkingsakkoord bepaalt het volgende:

“De overgangsfase, vermeld in artikel 6, geldt voor drie jaar en wordt éénmalig stilzwijgend verlengd voor een nieuwe periode van drie jaar, bij gebrek aan een nieuw akkoord.

Indien een deelentiteit het samenwerkingsakkoord wil herzien, kan zij op elk moment de herziening aanvragen, indien kan worden vastgesteld dat er een duidelijk onevenwicht [is] in de wederzijdse verplichtingen ingevolge dit akkoord. Voor een herziening van het samenwerkingsakkoord is een consensus met alle partijen vereist.

Elke deelentiteit kan, op ieder moment, een ad hoc overleg hierover samenroepen.”

De bespreking van die bepaling luidt als volgt:

“De overgangsregeling is beperkt in de tijd en kan één keer stilzwijgend verlengd worden. Op basis van dit samenwerkingsakkoord kan de overgangsfase maximaal zes jaar duren. Daarna wordt het principe toegepast dat de woonplaats of de exploitatiezetel van de werkgever van de persoon, vermeld in artikel 5 §2, bepalend is voor de financiering van de zorg.

Een eenzijdige opzegging van het akkoord kan niet. Er is consensus nodig om het samenwerkingsakkoord op te zeggen of aan te passen.”

6.2. Aangezien de steller wil voorzien in de mogelijkheid heel het samenwerkingsakkoord te herzien – zowel wat betreft de overgangsregeling in de artikelen 6 tot 8 als wat betreft de “definitieve” regeling waarin artikel 5 voorziet –, zal een regeling daarvoor moeten worden opgenomen in een specifieke bepaling van het akkoord, in een hoofdstuk met als opschrift “Regels voor een herziening”.

Artikelen 8 en 9

7. In artikel 8 worden de woorden “protocol” en “coördinerend samenwerkingsakkoord” gebruikt, en in artikel 9 het woord “uitvoeringsakkoord”.

Omwille van de rechtszekerheid dient voor een uniforme terminologie te worden geopteerd, en dient daartoe precies te worden aangegeven met welke rechtsinstrumenten concrete vorm kan worden gegeven aan het samenwerkingsakkoord.

In dat verband dient te worden gewezen op artikel 92bis, § 1, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, dat als volgt luidt:

“In het samenwerkingsakkoord, dat overeenkomstig het tweede lid instemming heeft gekregen bij de wet of het decreet, kan er echter in worden voorzien dat de uitvoering ervan zal worden verzekerd door uitvoerende samenwerkingsakkoorden die gelden zonder dat de instemming bij de wet of het decreet vereist is”.

Daaruit volgt dat voor de uitvoering van artikel 8 in de eerste plaats gekozen moet worden voor een uitvoerend samenwerkingsakkoord⁸. Indien de partijen bij het samenwerkingsakkoord het daarenboven nuttig achten dat hun respectieve administraties een protocol sluiten om praktische regels vast te stellen, *in casu* over de monitoring, hoort het principe daarvan in het uitvoeringsakkoord te worden bepaald.

De artikelen 8 en 9 moeten dienovereenkomstig worden aangepast.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT

⁸ Voor een onderzoek van de principes die ten grondslag moeten liggen aan de totstandkoming van de uitvoeringsakkoorden en van de samenwerkingsakkoorden luidens welke daarvan gebruikgemaakt wordt, zie de adviezen 63.373/VR/1-4, 63.399/VR/1-4, 63.404/VR/1-4 en 63.541/VR/1-4, op 14 juni 2018 gegeven over:

1° een voorontwerp van wet ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 20 maart 2018 tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten betreffende de preventie en beheersing van de introductie en verspreiding van invasieve uitheemse soorten’;

2° een voorontwerp van ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten betreffende de preventie en beheersing van de introductie en verspreiding van invasieve uitheemse soorten’;

3° een voorontwerp van decreet van de Vlaamse overheid ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van tussen de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten betreffende de preventie en beheersing van de introductie en verspreiding van invasieve uitheemse soorten’;

4° een voorontwerp van decreet van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Billigung des Kooperationsabkommens zwischen dem Föderalstaat, den Gemeinschaften und den Regionen über die Prävention und das Management der Einbringung und Ausbreitung invasiver Gebietsfremder Arten’.

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt verleend met het samenwerkingsakkoord van 31 december 2018 tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de financiering van zorg bij gebruik van zorgvoorzieningen over de grenzen van de deelstaat.

Art. 3. Dit decreet heeft uitwerking vanaf 1 januari 2019.

Brussel, 1 februari 2019.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Jo VANDEURZEN

BIJLAGE:
Tekst van het samenwerkingsakkoord

Samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap, het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschap, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Franse Gemeenschapscommissie en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de financiering van zorg bij gebruik van zorgvoorzieningen over de grenzen van de deelstaat

Gelet op de Grondwet, artikel 128, 130, 135 en 138;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, artikel 5, §1, I, 2°, 3°, 4° en 5°;

Gelet op de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, artikel 4;

Gelet op het bijzonder decreet van de Franse Gemeenschap van 3 april 2014 betreffende de bevoegdheden van de Franse Gemeenschap waarvan de uitoefening naar het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie wordt overgedragen;

Gelet op het decreet van de Franse Gemeenschapscommissie van 4 april 2014 betreffende de overdracht van de uitoefening van de bevoegdheden van de Franse Gemeenschap naar het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschapscommissie;

Gelet op het decreet van het Waalse Gewest van 11 april 2014 betreffende de bevoegdheden van de Franse Gemeenschap waarvan de uitoefening aan het Waalse Gewest en aan de Franse Gemeenschapscommissie overgedragen wordt;

Overwegende dat het noodzakelijk is om de continuïteit in de dienstverlening te garanderen;

Overwegende dat de gebruikers niet mogen gehinderd worden door de wijzigingen ingevolge de Zesde Staatshervorming;

Overwegende dat zeker voor bepaalde zeer gespecialiseerde zorg het noodzakelijk is dat de gebruikers overal in het land terecht kunnen en zeker zijn van terugbetaling van de zorg;

Overwegende dat de continuïteit van zorg in andere deelstaten dan waar men woont, moet gegarandeerd worden;

Overwegende dat het noodzakelijk is, dat in een overgangsfase de huidige manier van financiering blijft bestaan als een persoon met een zorgbehoefte een beroep doet op zorg in een andere deelstaat en dat de wederkerigheid gegarandeerd is;

De Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Het Waals gewest, vertegenwoordigd door Waals minister van Sociale actie, Gezondheid, Gelijke kansen, Ambtenarenzaken en Administratieve Vereenvoudiging;

De Duitstalige gemeenschap, vertegenwoordigd door de minister van Gezin, Gezondheid en Sociale aangelegenheden;

De Franse gemeenschap, vertegenwoordigd door de minister bevoegd voor universitaire ziekenhuizen en bepaalde revalidatieconventies afgesloten met universitaire ziekenhuizen;

Het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, vertegenwoordigd door de Leden bevoegd voor het Gezondheidsbeleid en de Leden bevoegd voor Beleid inzake Bijstand aan Personen;

Het College van de Franse Gemeenschapscommissie, vertegenwoordigd door het Lid bevoegd voor het Gezondheidsbeleid;

Hierna "de partijen bij het akkoord" genoemd;

Zijn, gezamenlijk hun respectievelijke bevoegdheden uitoefenend, het volgende overeengekomen:

Hoofdstuk 1. Definities

Artikel 1. In dit samenwerkingsakkoord wordt verstaan onder:

- 1° de entiteiten: de Vlaamse Gemeenschap, het Waals Gewest, de Duitstalige Gemeenschap, de Franse gemeenschap, de Franse Gemeenschapscommissie (Cocof) en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC);
- 2° woonplaats: het adres waar de persoon met een zorgbehoefte woont, conform artikel 32, 3°, van het Gerechtelijk Wetboek;
- 3° zorgvoorziening: de voorzieningen die werden overgedragen aan de gemeenschappen met de Bijzondere Wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming, vermeld in artikel 5, §1, I, 2° tot en met 5°, en artikel 5, §1, II, 5°, van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Hoofdstuk 2. Toepassingsgebied

Art. 2. Het samenwerkingsakkoord heeft betrekking op de volgende bevoegdheden die in uitvoering van de Zesde Staatshervorming werden overgeheveld naar de de entiteiten:

- 1° de residentiële ouderenzorg, inclusief dagverzorgingscentra en kortverblijf;
- 2° de revalidatieziekenhuizen en revalidatiecentra;
- 3° de psychiatrische verzorgingstehuizen;
- 4° de initiatieven voor beschermt wonen.

Art. 3. Het samenwerkingsakkoord geldt enkel voor personen die hun woonplaats hebben binnen België, en voor personen die rechten openen binnen de toepassing van de Europese en internationale regelgeving.

Hoofdstuk 3. Basisprincipes

Art. 4. Het samenwerkingsakkoord heeft tot doel om de continuïteit in de dienstverlening en de rechtszekerheid van alle betrokken actoren te garanderen.

Hoofdstuk 4. Afspraken tussen de de entiteiten

Art. 5. §1. De woonplaats van de persoon met een zorgbehoefte bepaalt welke de entiteit bevoegd is voor de tegemoetkoming in de voorzieningen waarop dit samenwerkingsakkoord van toepassing is.

§2. In afwijking van paragraaf 1 bepaalt de exploitatiezetel van de werkplaats van personen die hun woonplaats hebben in een andere lidstaat van de Europese Unie of van een andere staat die partij is bij de Europese Economische Ruimte of in Zwitserland, welke deelentiteit bevoegd is indien zij op basis van de Europese regelgeving of internationale verdragen rechten openen op prestaties in het kader van dit samenwerkingsakkoord.

Voor personen die hun woonplaats hebben in een andere lidstaat van de Europese Unie of in van een andere staat die partij is bij de Europese Economische Ruimte of in Zwitserland, die recht hebben op een Belgisch pensioen op basis van de Europese regelgeving of internationale verdragen, bepaalt de exploitatiezetel van laatste de werkgever van desbetreffende persoon, alvorens deze op pensioen gegaan is, welke deelentiteit bevoegd is.

§3. Voor de inwoners van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad treedt dit artikel pas in werking na de verdere concretisering van dit principe tussen de bevoegde overheden in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad in een samenwerkingsakkoord.

Art. 6. §1. In een overgangsfase kennen de deelentiteiten aan alle personen met een zorgbehoefte met woonplaats in een bepaalde deelentiteit maar die verblijven in of gebruik maken van een voorziening die door een andere deelentiteit erkend is, dezelfde rechten toe, ongeacht hun woonplaats of, voor personen vermeld in artikel 5, §2, ongeacht hun exploitatiezetel van tewerkstelling.

Bij de toekenning van deze rechten gelden de regels en voorwaarden zoals vastgelegd in de eigen regelgeving van de betrokken deelentiteit.

De deelentiteit die de betrokken voorziening erkent, betaalt aan de erkende voorziening in een derdebetalersregeling een tegemoetkoming uit overeenkomstig de regelgeving en ten laste van de erkennende deelentiteit.

§2 In een overgangsfase kennen de bevoegde overheden binnen het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad aan alle inwoners van België of personen vermeld in artikel 5, §2, met woonplaats buiten het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, en die gebruik maken van een voorziening gevestigd in het tweetalig gebied Brussel Hoofdstad, dezelfde rechten toe als aan de inwoners van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

In een overgangsfase kent de deelentiteit die de betrokken voorziening erkent in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de tegemoetkoming op gelijke wijze toe aan alle personen met woonplaats in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die gebruik maken van de erkende voorziening. Deze tegemoetkoming wordt door die deelentiteit aan de voorziening uitbetaald door middel van een derdebetalersregeling.

Art. 7. De overgangsfase, vermeld in artikel 6, geldt voor drie jaar en wordt éénmalig stilzwijgend verlengd voor een nieuwe periode van drie jaar, bij gebrek aan een nieuw akkoord.

Art. 8. Gedurende de overgangsfase monitort iedere deelentiteit personen met een zorgbehoefte met woonplaats in andere deelentiteiten die gebruik maken van de door de eigen deelentiteit erkende voorzieningen, evenals de vergoedingen die hiervoor worden uitbetaald. Deze monitoring gebeurt, volgens verder te bepalen afspraken in een uitvoeringsakkoord, vermeld in artikel 92bis, §1, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, en met het oog op de opmaak van een coördinerend samenwerkingsakkoord na de overgangsfase waarin de financiële afrekeningen tussen de verschillende deelentiteiten worden geregeld.

Art. 9. De modaliteiten voor verdere toepassing van dit samenwerkingsakkoord worden verder uitgewerkt in een uitvoeringsakkoord, vermeld in artikel 92bis, §1, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Hoofdstuk 5. Regels voor een herziening

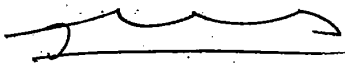

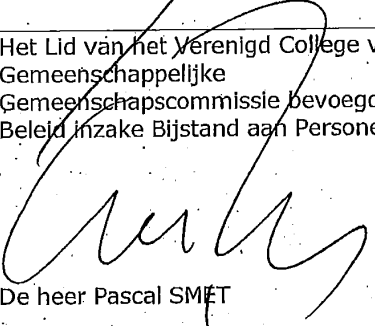
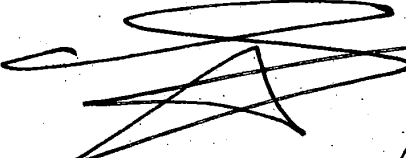
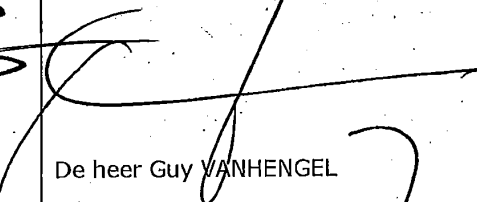
Art. 10. Indien een deelentiteit het samenwerkingsakkoord wil herzien, kan zij op elk moment de herziening aanvragen, indien kan worden vastgesteld dat er een duidelijk onevenwicht in de wederzijdse verplichtingen ingevolge dit akkoord. Voor een herziening van het samenwerkingsakkoord is een consensus met alle partijen vereist.

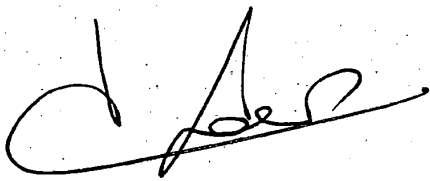
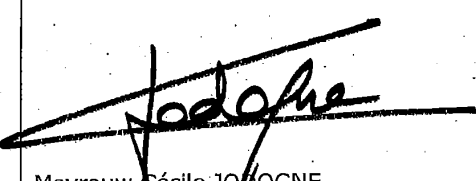
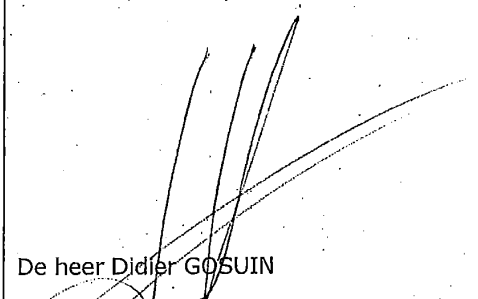
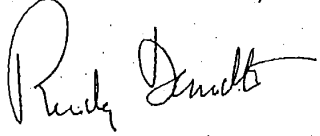
Elke deelentiteit kan, op ieder moment, een ad hoc overleg hierover samenroepen.

Hoofdstuk 6. Inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord

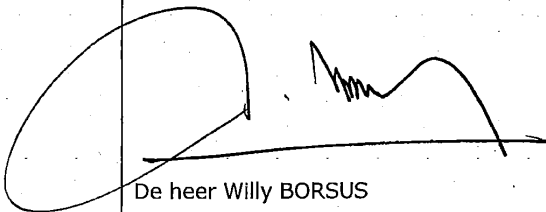
Art. 11. Dit samenwerkingsakkoord heeft uitwerking vanaf 1 januari 2019 met uitzondering van artikel 5, §1 en §2 dat in werking treedt op een in een uitvoeringsakkoord, vermeld in artikel 92bis, §1, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, te bepalen datum.

Getekend te Brussel op 31 december 2018, in één origineel exemplaar in het Nederlands, het Frans en het Duits, dat zal worden gedeponneerd bij de Vlaamse Gemeenschap, die zal instaan voor de eensluidend verklaarde afschriften en de publicatie in het Belgisch Staatsblad.

De Minister-president van de Vlaamse Regering, De heer Geert BOURGEOIS	Vlaams Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, De heer Jo VANDEURZEN
De Voorzitter van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, De heer Rud VERVOORT	Het Lid van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bevoegd voor het Beleid inzake Bijstand aan Personen, De heer Pascal SMET
Het Lid van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bevoegd voor het Beleid inzake Bijstand aan Personen, Mevrouw Céline FREMAULT	Het Lid van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bevoegd voor het Gezondheidsbeleid, De heer Guy VANHENGEL

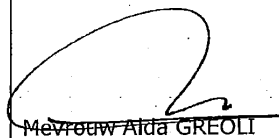
<p>Minister-Voorzitter van het College van de Franse Gemeenschapscommissie (Cocof),</p> <p>Mevrouw Fadila LAANAN</p>	<p>Het Lid van het College van de Franse Gemeenschapscommissie (Cocof), bevoegd voor Openbaar Ambt en Gezondheidsbeleid,</p> <p>Mevrouw Cécile JODOGNE</p>
<p>Het Lid van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bevoegd voor het Gezondheidsbeleid,</p> <p>De heer Didier GOSUIN</p>	<p>De Minister-President van de Franse Gemeenschap, bevoegd voor universitaire ziekenhuizen en bepaalde revalidatieconventies afgesloten met universitaire ziekenhuizen,</p> <p>De heer Rudy DEMOTTE</p>

De Minister-president van de Waalse
Regering,

De heer Willy BORSUS

De Vice-President en Waals Minister van
Sociale actie, Gezondheid en Gelijke kansen,
Ambtenarenzaken en Administratieve
Vereenvoudiging,

Mevrouw Aida GREOLI

<p>De Minister-president van de Duitstalige Regering,</p> <p>De heer Olivier PAASCH</p>	<p>De Minister van de Duitstalige gemeenschap van Gezin, Gezondheid en Sociale aangelegenheden,</p> <p>De heer Antonios ANTONIADIS</p>
---	---